

Slujba și așteptarea

În trecut ne-am întors la Dumnezeu; în viitor Îl vom întâmpina pe Fiul lui Dumnezeu venind din cer; între timp trebuie să-i slujim Dumnezeului celui viu și adevărat și să așteptăm cu răbdare venirea Fiului Său. „Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat, și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți: pe Isus, care ne izbăvește de mânia viitoare“ (1 Tesaloniceni 1.9, 10).

Aceste versete au fost scrise de apostolul Pavel, cel mai mare evanghelist al tuturor timpurilor, către credincioși tineri în credință – oameni întorși la Dumnezeu în primul secol. Noi suntem în mare parte creștini tineri, întorși la Dumnezeu în secolul al XX-lea, dar ceea ce a fost adevărat atunci, este și pentru noi astăzi. Apostolul merge până la începutul întoarcerii lor la Dumnezeu, când s-au întors de la idoli la Dumnezeu. La sfârșitul versetului, el privește înainte până la sfârșitul minunat, când Fiul lui Dumnezeu Se va descoperi din cer. Dar pentru timpul dintre întoarcerea la Dumnezeu și venirea lui Isus, apostolul indică spre lucruri cu care ar trebui să ne ocupăm între aceste două evenimente.

Întoarcerea la Dumnezeu

„De la idoli v-ați întors la Dumnezeu“ – aceasta este însemnătatea întoarcerii la Dumnezeu în sens pozitiv și negativ. Când ne întoarcem la Dumnezeu, trebuie neapărat să ne întoarcem de la idoli care ne-au fascinat și ne-au subjugat. De ce s-au întors acești oameni la Dumnezeu? Unii dintre ei erau, fără îndoială, iudei, ai căror părinți înfricoșați în Sinai s-au întors de la El (a se compara Exod 19.24). Ei s-au întors la Dumnezeu, pentru că El le-a fost descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru, și nu în cutremurele și tunetele de la Sinai. Și noi ne-am întors la El din același motiv.

Noi știm că „Dumnezeu era în Hristos împăcând lumea cu Sine“ (2 Corinteni 5.19) și totul a fost așa de desăvârșit, încât Însuși Isus a putut să spună: „Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl“ (Ioan 14.9). Dumnezeu a devenit prețios inimilor noastre. Unii gândesc greșit că Isus este încorporarea harului și a bunătății, dar Dumnezeu este așa de poruncitor impunând respect, încât gândindu-se la El nu pot avea pace lăuntrică. Dar adevărul este că Dumnezeu S-a descoperit în Isus. Noi vedem în Hristos inima divină – dragostea și sfințenia Lui.

În timp ce ne întoarcem la Dumnezeu, întoarcem spatele idolilor. Tesalonicenii s-au întors de la idoli lumii păgâne cu toate obiceiurile și relele lor. Cum ne întoarcem noi de la idoli? Ce este de fapt un idol? Este tot ce pretinde primul loc în inima omului, care aparține doar Creatorului. De aceea nu vă faceți niciun idol, căci doar lui Dumnezeu trebuie să-i fie închinată inimile voastre. La noi există pericolul, ca inimile noastre să devină reci și ca lucrurile la care ne-am închinat înainte de întoarcerea noastră la Dumnezeu să le luăm iarăși în posesie. Mulți dintre noi au privit cu mâhnire la credincioși tineri care au făcut un bun început și mai târziu au devenit reci. Dragostea față de Mântuitorul a slăbit, iar vechii idoli i-au asaltat cu putere dominante. Să observăm că întoarcerea noastră la Dumnezeu rămâne o realitate practică pentru noi și că lucrurile care au subjugat cândva inimile noastre (nu trebuie să fie neapărat lucruri care sunt rele ca atare) nu mai au loc în inimile și gândurile noastre.

Nădejdea creștină: Domnul Isus ne va răpi la cer

Călătoria noastră sfârșește la venirea Fiului lui Dumnezeu din cer. El este Salvatorul nostru, El ne va scăpa de mânia care va începe când Hristos Se va descoperi. Mânia va veni. Unii poate spun: „Nu crezi acest lucru, nu-i așa?“ Trebuie să spun că dacă privesc la pământ, așa cum este el astăzi, nu pot crede altfel. Așa mult rău șocant umple pământul,

încât chiar oamenii păcătoși acționează împotriva cu mânie și judecată. Pot să înțeleg pe orice om sincer care spune: „Dacă nu există în univers nicio putere care să stăvilească răul, atunci trebuie să ne dorim o astfel de putere!“ Știm că există un Dumnezeu al dreptății și al adevărului veșnic și că Domnul Isus este Acela care execută mânia lui Dumnezeu și care este în același timp Salvatorul poporului Său. Dacă ai trăit bucuria întoarcerii de la idoli la Dumnezeu, atunci ai siguranța că Isus este Salvatorul tău și te scapă de mânia viitoare.

Adevăratul conținut al vieții: slujbă și așteptare

Dar vreau să ne ocupăm mai mult de ceea ce trebuie să umple răstimpul acesta. Viața noastră trebuie să fie o viață de slujire și de așteptare. Fiecare care slujește unui lucru sau unei persoane este marcat de acesta. Oamenii acestei lumi slujesc în principal plăcerilor și dorințelor lor, și în timp ce fac aceasta, slujesc de fapt marelui împotrivor. Noi suntem chemați să slujim Dumnezeului celui viu și adevărat și există o sumedenie de posibilități să facem acest lucru. Dacă Îl urmăm pe Dumnezeu cu dăruire și voia Sa are cea mai mare prioritate pentru noi, El ne va conduce în slujba care Îi place Lui în timp ce ne aflăm pe cale spre slavă. Lumea și plăcerea ei vor trece, dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac. Noi slujim Dumnezeului *celui viu*, care ia seama la cea mai mică slujbă pentru El și pe care o va răsplăti la sfârșit.

Pe lângă aceasta, noi așteptăm venirea Mântuitorului. Oamenii au încercat mii de ani să realizeze o stare ideală în această lume și încă mai încearcă. Ei nu au ajuns niciodată la ea și nici nu o vor atinge vreodată. Noi știm aceasta și de aceea nu luăm parte la planurile lor și la discuțiile și certurile care rezultă de aici. Dimpotrivă, noi așteptăm venirea Domnului Isus. Numai El are puterea să supună pe urzitorul păcatului în creația frumoasă a lui Dumnezeu, pe diavolul. Într-o privință, El a făcut deja acest lucru la prima Sa venire, prin moartea și învierea Lui. Dar El va face acest lucru și într-un alt mod, la a doua Sa venire, când îl va lega pe diavol și va elibera pământul care suspină. El va salva de asemenea Adunarea Lui prin aceea că o va lua în cer.

Faptul că Hristos va reveni este o realitate sigură, descoperită. Încercarea de a indica un timp este o cutezanță zadarnică, și totuși îndrăznesc să cred că venirea Sa este foarte aproape. Suntem uneori întrebați dacă pentru o asemenea presupunere există vreă dovadă în Scriptură. De aceea vreau să vă arăt foarte pe scurt trei motive care sprijină presupunerea mea.

De ce este foarte aproape venirea Domnului?

1. Priviți mai întâi la cuvintele Domnului din Luca 21.29-31. Aluzia Lui la smochin este o cunoscută pildă. Smochinul indică spre Israel. „Toți copacii“ sunt celelalte multe popoare care înconjoară Israelul. Redeșteptarea Israelului ca țară și popor este un semn că vara prezenței vizibile a Domnului este aproape. Această redeșteptare s-a întâmplat deja fără îndoială.

2. Apoi mai există textul din 2 Timotei 3.1-5. Oamenii descriși acolo nu sunt atei sau agnostici, pentru că au o formă de evlavie. Sunt oameni cu o mărturisire creștină, dar care în realitate se iubesc pe ei înșiși, iubesc banii și plăcerile. Starea creștinătății astăzi nu ar putea fi descrisă mai exact decât prin aceste cuvinte. Fiecare se gândește numai la sine, la banii săi și la plăceri. Să fim atenți ca să nu ne amestecăm și noi în aceste lucruri și să fim acaparați de ele. Dar gândiți-vă că așa va fi „în zilele din urmă“. *Ca urmare ne aflăm în zilele din urmă.*

3. În al treilea rând mai avem un text în 2 Petru 3.3-4. Acolo avem prorocia că vor veni zile în care oamenii vor bațjocori a doua venire pe motiv că nu s-a întâmplat și nu se va întâmpla niciodată ceva catastrofal, pentru că totul s-a dezvoltat prin schimbări evoluționiste, care sunt prea mici pentru a fi observate. Încerc doar să transpun această prorocie în vorbirea de astăzi. Ei neagă conștient că în trecut a existat o acțiune catastrofală a lui Dumnezeu în forma potopului. Dacă ar admite acest fapt, atunci ar cădea toată teoria evoluționistă cu treptele ei de dezvoltare care sunt așa de neobservabile, încât nici nu se pot dovedi, nici nu se pot contraria. A doua venire i-a iritat de mult timp pe bațjocoritori, dar abia în secolul al XIX-lea a început bațjocura acestora bazându-se pe teoria evoluționistă. Timpul în care există astfel de bațjocoritori este numit „zilele din urmă“. Iarăși concluzionăm: *noi suntem acum în zilele din urmă.*

Dragi cititori, fiți conștienți de revenirea Domnului Isus și nu pierdeți timpul care îl mai aveți! Multe lucruri indică că ne apropiem de momentul, când El va acționa în ceea ce se întâmplă pe pământ. Venirea Sa înseamnă pentru noi slavă, dar înseamnă și sfârșitul timpului de har. Să dea Dumnezeu, ca să slujim cu mare râvnă Dumnezeului celui viu și adevărat și să așteptăm pe Fiul Său din cer, care ne va scăpa de mânia viitoare chemându-ne pentru totdeauna în prezența Sa.

Mesagerul păcii este întocmit din diverse scrieri. Dorința noastră este să ofere cititorilor îmbărbătare în viața de fiecare zi.

Redactare: Stăncioiu Petru

str. George Enescu, nr. 35

RO - 515600 - Cugir, jud. Alba